Azi pe stadionul 23 August

Intâlnirea prietenească de fotbal Dinamo Bucureşti – Dinamo Tbilisi

Iubitorii fotbalului se vor îndrepta din nou astăzi în număr mare spre stadionul „23 August" din Capitală.

Aici, începând dela ora 14,30, ei vor avea ocazia să asiste la o interesantă întâlnire internaţională: Dinamo Tbilisi, una dintre cele mai valoroase echipe ale Uniunii Sovietice, susţine primul său joc din cadrul turneului pe care-l întreprinde în ţara noastră, întâlnind pe Dinamo Bucureşti.

Echipa din Tbilisi este cunoscută sportivilor noştri, fie din anul 1945, când a mai jucat la Bucureşti, fie din datele ce le cunosc asupra campionatului unional de fotbal, în care echipa gruzină a terminat anul acesta pe locul doi.

Fotbaliştii din Tbilisi au mai jucat chiar în toamna aceasta cu fotbaliştii noştri, în cadrul turneului întreprins de reprezentativa R.P.R. în Uniunea Sovietică. Atunci, echipa noastră naţională a câştigat cu 2—1, la capătul unui match extrem de echilibrat şi viu disputat.

Spectatorii vor putea aprecia, urmărind pe Dinamo Tbilisi în jocul de astăzi, caracteristicile fotbalului sovietic: joc în viteză, execuţii tehnice avansate, joc bărbătesc şi trecerea rapidă din atac în apărare şi invers.

Pentru a reprezenta cu cinste fotbalul nostru, dinamoviştii bucureşteni s'au pregătit temeinic în vederea jocului de azi.

In perspectivă deci o partidă interesantă, care va prilejui totodată un preţios schimb de experienţă.

In jocul de astăzi cele două echipe vor intra în următoarele formaţii:

DINAMO—TBILISI

Margania

Elaşvili — Goglidze — Rusadze

Maharadze — Antadze

Kotricadze — C. Gagnidze — Kaloev — Gogoberidze — Cicuaseli

★

Suru — Ozon — Ene — Nicuşor — Barta

Florescu — Băcuţ I

Szökö — Băcuţ II — Fruth

Birtaşu

DINAMO BUCUREŞTI

REZERVE: Kitia, N. Gagnidze, Jurçenko, Todria, Djodjua (Dinamo-Tbilisi) şi Constantinescu, Filip, Birău, Toma, Neagu (Dinamo Bucureşti).

★

Jocul va fi arbitrat de ALF. COBER (R. P. Polonă) ajutat la tuşe de N.N. Balachin (U.R.S.S.) şi C. Mitran (R. P. Română).

★

In deschidere, începând dela ora 13.30, se va disputa un match între două echipe de pitici ale cercului „Tânărul Dinamovist" din Bucureşti.

In faţă, pe stadion, mingea aleargă cu iuţeală dela o poartă la alta.. Obiectivul reporterului nostru fotografic a surprins atenţia deosebită cu care urmăreşte un grup de spectatori evoluţia echipelor de juniori ale R.P.Române şi R. P. Polone. Şi e firesc să fie aşa pentrucă spectatorii din primul plan sunt şi ei jucători de fotbal: sunt sportivii dela Dinamo Tbilisi care astăzi vor juca pe Stadionul „23 August" primul lor match din turneul pe care-l susţin în ţara noastră

O revedere plăcută

Când în 1945, în plină iarnă, ziarele au anunţat turneul unei echipe de fotbal, întreprins în ţara noastră, mulţi dintre iubitorii acestui sport au primit vestea cu bucurie, dar şi cu mare mirare. In Bucureşti ninsese binişor, iar gazonul stadioanelor dispăruse, ca şi băncile tribunelor, sub stratul alb de nea.

Cine erau aceia care se încumetau să înfrunte vremea rea şi să apară în faţa zecilor de mii de spectatori ai Capitalei?

Dinamoviştii din Tbilisi erau cei care aveau să ofere publicului românesc satisfacţia unui spectacol sportiv printre nămeţii unei ierni în plină ofensivă.

Aşa i-am cunoscut pe fotbaliştii sovietici, primii sportivi din Ţara Socialismului pe care-i găzduiam. Incă de atunci, ne-au surprins o serie de lucruri caracteristice sportivilor sovietici pe care mai târziu aveam să-i cunoaştem din întâlnirile prieteneşti susţinute în toată vărăşia lor. Nu e greu pentru nimeni să înţeleagă ce înseamnă să vii dintr'o regiune însorită în care iarna nu îndrăzneşte să coboare din înălţimile Caucazului şi în care apropierea mării influenţează clima în tot cursul anului — şi să te deplasezi pentru a juca fotbal într'o ţară aflată în plină iarnă. Cei care au fost prezenţi în 1945 în tribunele stadionului din Dealul Spirei îşi amintesc desigur de pista de alergări dispărută complect sub nămeţii de zăpadă strânşi de pe teren şi de decorul alb în care gruzinii au apărut deodată în tricourile lor albe, cu chiloţi largi albaştri şi cu dungă albă pe margini. Se întâmpla atunci pentru prima oară în faţa spectatorilor noştri nu numai un match pe zăpadă, ci şi pregătirea unei echipe în faţa publicului. Dinamoviştii au făcut timp de 20 minute o „încălzire" cuprinzând nu numai alergare, sărituri şi gimnastică, dar chiar şi shoturi la poartă şi pase între jucători.

Aceasta era prima noastră cunoştinţă cu aspectul ştiinţific al sportului sovietic. S'a scris de multe ori despre însuşirea experienţei sportivilor sovietici. Şi poate deaceea, acum, după trecerea atâtor ani, după obţinerea atâtor succese, ni se pare mai concludent acest fapt divers din anul 1945. Trebue să ştiţi că atunci jucătorii feroviari, primii pe care-i întâlneau dinamoviştii din Tbilisi, şedeau sgribuliţi în cabine, aşteptând fluerul arbitrului. Iar astăzi şi în întrecerile sătеşti sau şcolare, ca să nu mai pomenim de întrecerile din campionatele republicane, toţi sportivii noştri cunosc rosturile unei bune încălziri, studiază şi aplică o pregătire cu adevărat ştiinţifică.

Astăzi, vom revedea pe cei mai buni fotbalişti ai Gruziei Sovietice. Ne sunt prieteni buni. De faimosul centru înaintaş Paiciadze nu a uitat încă nimeni din cei care l-au văzut. Şi nici de Gogoberidze şi Antadze. Toţi trei se află acum la Bucureşti: Paiciadze va sta de data aceasta pe banca antrenorilor pentru a-i îndruma pe jucători, Gogoberidze va conduce atacul oaspeţilor jucând în postul de inter-stânga, Antadze, maestru emerit al sportului, este încă jucător. Cât e de bun, vă veţi convinge în această după amiază.

Dar dacă fotbaliştilor gruzini le-a revenit cu 8 ani în urmă misiunea

GOGOBERIDZE, căpitanul echipei Dinamo Tbilisi

de a inaugura relaţiile sportive româno-sovietice, fotbaliştilor noştri le-a revenit anul acesta cinstea de a fi primii sportivi români care au vizitat oraşul Tbilisi şi au evoluat în faţa publicului din capitala Georgiei. Şi, cu acest prilej, s'au legat trainice prietenii. Frumoasa primire,

TITUS OZON din echipa Dinamo Bucureşti

găzduirea prietenească, serile petrecute împreună de jucătorii celor două echipe, revederea lor la Moscova, toate acestea au constituit tot atâtea prilejuri de adâncire a unei vechi şi sincere prietenii. Pe o ploaie puternică, jucătorii echipei noastre naţionale de fotbal, au încurajat din primele bănci ale tribunei Stadionului Dinamo pe prietenii lor din Tbilisi, care întâlneau echipa Dinamo din Kiev în Cupa U.R.S.S.; mai târziu în semifinală, pe acelaş stadion, dinamoviştii georgieni întâlneau pe Dinamo din Moscova. Fotbaliştii noştri se aflau pe aceleaşi locuri, încurajând neîncetat. In ultima seară a şederii lor la Moscova, jucătorii de fotbal ai echipei R.P.R. se aflau alături de bunii lor prieteni din Tbilisi. Era la sfârşitul lui Septembrie, la masa de rămas bun cu care se încheia turneul reprezentanţilor fotbalului nostru. Se vorbea atunci despre viitoare întâlniri, despre un eventual turneu al fotbaliştilor gruzini în ţara noastră.

★

Octombrie şi-a purtat ceţurile spre alte meleaguri, iar Noembrie a făcut popas aducând odată cu el zilele reci, vestitoare ale iernii.

Proiectul amintit a prins viaţă, iar viitorul de atunci este acum realitate: fotbaliştii dela Dinamo Tbilisi se află printre noi.

E' au deplasat un lot de 20 de jucători din care nu lipsesc maeştrii sportului: Margania, un portar al cărui calm şi a cărui siguranţă vor fi pe placul pasionaţilor fotbalului; Elaşvili, un fundaş sobru, cu multă viteză, cu intervenţii prompte; Rusadze, un jucător complect, la fel de bun fundaş, ca şi stoper; Maharadze, un mijlocaş inepuizabil, cu un joc de cap deosebit, cu un dribling sigur face cu maestrul emerit al sportului Antadze o pereche de halfi pe care se pot sprijini deopotrivă acţiunile de apărare şi atac ale echipei; Gagnidze, ajută mult apărarea şi trage fulgerător la poartă; Cicuaseli este o extremă rapidă, care schimbă mereu locul şi-l întâlneşti trăgând la poartă de pe extrema dreaptă sau din centru (el este cel care a marcat golul echipei din Tbilisi în jocul cu echipa R.P.R.); maestrul emerit al sportului Gogoberidze este sufletul atacului echipei sale. El pare fragil la prima vedere, dar în timpul jocului se dovedeşte foarte combativ şi mai ales foarte tehnic, Kaloev este centrul atacant, iar statura sa înaltă şi suplă va fi uşor de recunoscut. Deaproape, trăsăturile lui fine îl prezintă mai mult ca pe un actor de cinema dintr'un film cu subiect de basm caucazian.

Dar, despre ei ca fotbalişti cei mai bine vor vorbi ei înşişi. Incepând de astăzi după amiază dinamoviştii din Tbilisi au cuvântul...

EM. VALERIU
T. VORNICU

La Bucureşti, in 1945...

Sunt aproape opt ani de când i-am văzut jucând pentru prima oară pe fotbaliştii sovietici. Şi aceştia au fost chiar dinamoviştii din Tbilisi cu care Dinamo Bucureşti, echipa pe care o antrenez, îşi va disputa astăzi întâietatea.

In 1945 mai jucam încă, la Rapid Bucureşti... La începutul lunii Decembrie ne-a venit vestea că Dinamo Tbilisi va sosi la Bucureşti. Mărturisesc că eram nespus de curios să văd stilul de joc al fotbaliştilor sovietici, despre care auzisem numai lucruri bune. Şi iată că am ieşit pe stadionul acoperit de zăpadă şi am început matchul. Dela început m'au uimit execuţiile tehnice extraordinar de rapide ale jucătorilor din Tbilisi, iuţeala cu care se deplasau pe teren. Poate şi faptul că jucam pe un teren de pe care zăpada fusese abia atunci curăţită şi care mai păstra un strat serios de nea, m'a făcut să compar pe Dinamo Tbilisi cu o adevărată „echipă de hochei" atât de repede treceau din atac în apărare şi din apărare în atac jucătorii sovietici! Atunci, în acest match, am văzut aplicat cu măestrie principiul superiorităţii numerice în acţiuni. Şi m'am convins atunci câte perfecţiuni tehnice şi tactice aducea în fotbal şcoala sovietică.

Alaltăeri dimineaţa, pe stadionul „23 August", i-am revăzut pe prietenii gruzini. L-am reîntâlnit pe minunatul înaintaş Paiciadze, astăzi antrenor al lui Dinamo Tbilisi. Am urmărit atent antrenamentul dinamoviştilor şi m'a impresionat cu câtă conştiinciozitate erau efectuate mişcările. Antrenorul indica doar exerciţiul şi fiecare jucător căuta să execute cât mai corect tema.

Sunt fericit că Dinamo Bucureşti are prilejul să joace cu Dinamo Tbilisi. Din partida aceasta noi nu vom avea decât de câştigat, fiindcă noi şi preţioase învăţăminte se vor adăuga experienţei mele de antrenor şi fiecare din jucătorii români va învăţa din tehnica şi tactica fotbaliştilor sovietici.

IULIU BARATKI
antrenorul echipei Dinamo Bucureşti

La Tbilisi, in 1953...

Nu sunt multe săptămâni de când am jucat, în echipa naţională, împotriva lui Dinamo Tbilisi, în cadrul turneului pe care l-a întreprins echipa noastră reprezentativă în U.R.S.S. Deaceea, impresiile şi amintirile mele despre această echipă sunt încă vii şi îmi aduc aminte perfect de toate fazele jocului dela Tbilisi, ca şi cum s'ar fi desfăşurat acum câteva zile...

Din punct de vedere al calităţii fotbalului pe care-l practică, al valorii tehnice a echipei, Dinamo Tbilisi mi s'a părut cea mai bună dintre echipele pe care le-am întâlnit în acel turneu. Dela portar şi până la extrema stângă, dinamoviştii din Tbilisi îndeplinesc toate cerinţele unor jucători completi. Ceeace m'a impresionat în primul rând la jucătorii gruzini este viteza lor de execuţie. Spectatorii vor putea admira în această privinţă, mai ales pe Gogoberidze, un jucător cu o tehnică excelentă şi cu un suflu inepuizabil. Foarte buni tehnicieni sunt şi cei doi halfi de margine, Antadze şi Maharadze, jucători cu experienţă, cu o concepţie de joc înaintată. Ei sunt la fel de buni în atac şi în apărare. Dintre atacanţii care au jucat împotriva noastră l-am remarcat mai ales pe Kaloev şi pe Cicuaseli. Primul ştie să pătrundă rapid prin dispozitivul apărării, iar al doilea are un shot foarte puternic şi precis, care i-a dat mult de lucru lui Toma, în matchul din Septembrie... Trebuie să adaug că, personal, l-am admirat foarte mult şi pe portarul Margania pentru siguranţa intervenţiilor sale şi — mai ales — pentru calmul său.

Un alt amănunt pe care vreau să-l relev este acela că jucătorii dela Dinamo Tbilisi joacă pe cât de tehnic, pe atât de bărbăteşte, fără ca — totuşi — jocul lor să fie dur. O altă notă caracteristică a jocului acestei echipe este puternicul spirit colectiv de care sunt animaţi, în jocul lor, toţi componenţii echipei. Sunt convins că azi după amiază, spectatorii bucureşteni vor putea admira un joc bun, pentrucă dinamoviştii din Tbilisi formează cu adevărat o echipă de mare valoare.

IOAN SURU
din echipa Dinamo Bucureşti

Amănunte in legătură cu jocul de azi

La jocul de azi dintre echipele Dinamo Tbilisi şi Dinamo Bucureşti, spectatorii vor intra prin următoarele porţi:

Poarta din Şoseaua Iancului: biletele de tribuna I pentru sectoarele 1—7 inclusiv, biletele de tribuna II pentru sectoarele 16—31, biletele de peluza I pentru sectoarele 8—15 inclusiv şi carnetele CCFS (afară de cele de culoare roşie şi albastră).

Poarta din B-dul Muncii: biletele de tribuna I pentru sectoarele 40-46, biletele de peluza II pentru sectoarele 32—39 inclusiv şi carnetele CCFS (afară de cele de culoare roşie şi albastră).

Poarta din str. Maior Coravu: invitaţiile şi carnetele CCFS de culoare roşie şi albastră.

Spectatorii sunt rugaţi să respecte aceste indicaţii pentru a evita aglomerările la porţi.

● Porţile stadionului se deschid la ora 11,30.

● La acest joc sunt valabile biletele care poartă seria 3 (scris mare pe bilete).

● La stadion nu se vând bilete înaintea începerii jocului. Ele pot fi procurate numai în cursul dimineţii dela agenţiile Dinamo, (şos. Ştefan cel Mare), C.C.A. (b-dul 6 Martie).